

Međunarodni sud za krivično
gonjenje osoba odgovornih za
teška kršenja međunarodnog
humanitarnog prava počinjena
na teritoriji bivše Jugoslavije
od 1991. godine

Predmet br. IT-95-5/18-T
Datum: 17. februar 2011.
Original: engleski

PRED PRETRESNIM VIJEĆEM

U sastavu: sudija O-Gon Kwon, predsjedavajući
sudija Howard Morrison
sudija Melville Baird
sudija Flavia Lattanzi, rezervni sudija

Sekretar: g. John Hocking

Odluka od: 17. februara 2011.

TUŽILAC

protiv

RADOVANA KARADŽIĆA

JAVNO

**ODLUKA PO TREĆEM ZAHTJEVU OPTUŽENOG ZA IZDAVANJE
OBAVEZUJUĆEG NALOGA (SJEDINJENE AMERIČKE DRŽAVE)**

Tužilaštvo

g. Alan Tieger
gđa Hildegard Uertz-Retzlaff

Vlada Sjedinjenih Američkih Država

posredstvom Ambasade SAD-a
u Haagu, Nizozemska

Optuženi

g. Radovan Karadžić

Branilac u pripravnosti

g. Richard Harvey

OVO PRETRESNO VIJEĆE (dalje u tekstu: Pretresno vijeće) Međunarodnog suda za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Međunarodni sud) rješava po "Trećem zahtjevu za izdavanje obavezujućeg naloga: Sjedinjene Američke Države", koji je optuženi podnio 24. januara 2011. (dalje u tekstu: Zahtjev), i ovim donosi odluku s tim u vezi.

I. Kontekst i argumentacija

1. U Zahtjevu optuženi traži od Pretresnog vijeća da izda obavezujući nalog Sjedinjenim Američkim Državama (dalje u tekstu: SAD) na osnovu člana 29 Statuta Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Statut) i pravila 54*bis* Pravilnika o postupku i dokazima (dalje u tekstu: Pravilnik) kojim bi se od SAD-a zatražilo da mu dostavi sljedeće dokumente:

Sve izvještaje ili memorandume o istrazi ili razgovorima obavljenim od strane Ministarstva odbrane, Savjeta za nacionalnu bezbjednost ili Centralne informativne agencije u vezi sa dostavom oružja, municije i vojne opreme Tuzli vazdušnim putem u periodu februar - mart 1995.¹

2. Optuženi tvrdi da Zahtjev ispunjava kriterijume iz pravila 54*bis* zato što je "njegov zahtjev konkretan, jer se njime potražuju relevantni i potrebni dokumenti, i zato jer je on prije podnošenja Zahtjeva preduzeo korake da se dobije pomoć Sjedinjenih Američkih Država".² Što se tiče kriterijuma relevantnosti i neophodnosti za izdavanje obavezujućih naloga, optuženi tvrdi da je Pretresno vijeće već presudilo da su "dokazi o incidentima krijumčarenja oružja koji obuhvataju Tuzlu" relevantni i nepohodni za njegovu odbranu.³

3. Optuženi tvrdi da Zahtjev takođe ispunjava kriterijum konkretnosti za izdavanje obavezujućeg naloga zato što je on zahtjev suzio na konkretne dokumente "koje je identifikovao kao postojeće i u posjedu Sjedinjenih država".⁴ Nadalje, optuženi tvrdi da je uložio opsežne napore kako bi u proteklih 18 mjeseci ishodio dotični materijal od SAD-a na dobrovoljnoj bazi, ali da SAD nije dostavio dokumente koje je on zatražio.⁵

¹ Zahtjev, par. 1.

² Zahtjev, par. 27.

³ Zahtjev, par. 30, citira se Odluka po Zahtjevu optuženog za izdavanje obavezujućeg naloga na osnovu pravila 54*bis*, (Savezna Republika Njemačka), 19. maj 2010, par. 34-35, uz suprotno mišljenje sudije Kwona.

⁴ Zahtjev, par. 29-30.

⁵ Zahtjev, par. 35.

4. Slijedom Poziva koji Pretresno vijeće uputilo SAD-u da odgovori na Zahtjev,⁶ SAD je podnio svoj "Odgovor Sjedinjenih Američkih Država na Poziv Pretresnog vijeća Sjedinjenim Američkim Državama od 27. januara 2011." (dalje u tekstu: Odgovor) u kojem tvrdi da bi Zahtjev trebalo odbaciti.⁷ SAD tvrdi da je "kooperativno i kontinuirano" saradivao sa optuženim "sve otkako je primio informativni zahtjev optuženog da locira, prema potrebi deklasificira i dostavi potencijalno odgovarajući materijal", te da je saopštio optuženom da se finalni potencijalno odgovarajući dokument nalazi kod treće strane radi provjere.⁸ SAD tvrdi da taj finalni dokument sadrži materijale koje je kao tajne klasificirala "treća strana" radi zaštite svojih bezbjednosnih interesa kao i potencijalnih interesa "četvrte strane". Prema tome, SAD nije u mogućnosti da unilateralno deklasificira osjetljive informacije koje nisu u njegovom posjedu ili kojih SAD nije tvorac.⁹ Međutim, SAD izjavljuje da, koliko mu je poznato, treća strana čini napore da što prije završi sa provjerom dotičnog dokumenta, kao i to da je SAD kontaktirao potencijalnu četvrtu stranu kako bi zatražio ubrzanu provjeru.¹⁰

II. Mjerodavno pravo

5. Član 29 Statuta obavezuje države da "sarađuju s Međunarodnim sudom u istrazi i krivičnom gonjenju osoba optuženih da su počinile teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava". Ova obaveza obuhvata konkretnu dužnost da "bez nepotrebnog odlaganja udovoljavaju svakom zahtjevu za pomoć ili nalogu koji je izdalo pretresno vijeće [za] [...] uručenje dokumenata".¹¹

6. Strana koja traži izdavanje naloga na osnovu pravila 54*bis* mora ispuniti više opštih kriterijuma prije no što se može izdati jedan takav nalog, odnosno (i) u zahtjevu za dostavu na osnovu pravila 54*bis* mora nastojati identificirati konkretne dokumente, a ne naprosto navesti

⁶ V. Poziv Sjedinjenim Američkim Državama, 27. januar 2011.

⁷ Odgovor, str. 1.

⁸ Odgovor, str. 1, 3.

⁹ Odgovor, str. 3.

¹⁰ Odgovor, str. 3.

¹¹ Član 29(2)(c) Statuta.

općenite kategorije dokumenata,¹² (ii) traženi dokumenti moraju biti "relevantni za svako pitanje pokrenuto pred sudijom ili pretresnim vijećem" i "potrebni za pravično presuđivanje o toj stvari",¹³ prije nego Vijeće može izdati nalog za njihovu dostavu; (iii) podnositelj mora objasniti korake koje je preduzeo kako bi se osigurala dobrovoljna pomoć dotične države;¹⁴ i (iv) zahtjev ne smije po dotičnu državu biti pretjerano opterećujući.¹⁵

7. Što se tiče gorenavedenog (iii), podnositelj ne može zatražiti nalog za dostavu dokumenata bez da se najprije obrati državi za koju se tvrdi da ih posjeduje. Pravilo 54(A)(iii) nalaže podnosiocu da objasni korake koje je preduzeo kako bi osigurao pomoć te države. Postoji implicitna obaveza podnosioca zahtjeva da pokaže da je, prije nego što je od Pretresnog vijeća zatražio izdavanje naloga, učinio razuman napor da uvjeri državu da dobrovoljno dostavi tražene informacije.¹⁶ Prema tome, tek kada neka država odbije da pruži traženu pomoć, strana u postupku može da podnese zahtjev pretresnom vijeću za preduzimanje obavezujućih mjera predviđenih članom 29 i pravilom 54*bis*.¹⁷

III. Diskusija

8. Kao što je gore navedeno, obavezujući nalozi mogu se izdavati tek nakon što podnositelj preduzme odgovarajuće napore kako bi uvjerio dotičnu državu da mu dobrovoljno dostavi tražene informacije i nakon što država odbije da to učini.¹⁸ U konkretnim okolnostima Vijeće se uvjerilo da je SAD kontinuirano saradivalo po pitanju zahtjeva optuženog sve od

¹² *Tužilac protiv Milutinovića*, predmet br. IT-05-87-AR108*bis*.2, Odluka po molbi Sjedinjenih Američkih Država za preispitivanje, 12. maj 2006. (dalje u tekstu: Odluka po molbi SAD u predmetu *Milutinović*), par. 14-15; *Tužilac protiv Tihomira Blaškića*, predmet br. IT-95-14-AR108*bis*, Odluka po Zahtjevu Republike Hrvatske za preispitivanje Odluke raspravnog vijeća II od 18. srpnja 1997., 29. oktobar 1997., (dalje u tekstu: Odluka po zahtjevu za preispitivanje u predmetu *Blaškić*), par. 32; *Tužilac protiv Kordića i Čerkeza*, Odluka po Zahtjevu Republike Hrvatske za ponovno razmatranje obavezujućeg naloga za dostavu dokumenata, predmet br. IT-95-14/2-AR108*bis*, 9. septembar 1999. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Kordić*), par. 38-39.

¹³ Pravilo 54*bis* (A)(ii) Pravidnika; Odluka po Zahtjevu za preispitivanje u predmetu *Blaškić*, par. 31, 32(ii); Odluka u predmetu *Kordić*, par. 40; Odluka po molbi SAD u predmetu *Milutinović*, par. 21, 23, 25, 27.

¹⁴ Pravilo 54*bis* (A) (iii) Pravidnika; *Tužilac protiv Milutinovića i drugih*, predmet br. IT-05-87-T, Odluka po izmjenjenom zahtjevu Sretena Lukića na osnovu pravila 54*bis*, 29. septembar 2006., (dalje u tekstu: Odluka u vezi sa *Sretenom Lukićem*), par. 7.

¹⁵ Odluka po Zahtjevu za preispitivanje u predmetu *Blaškić*, par. 32 (iii); Odluka u predmetu *Kordić*, par. 41;

¹⁶ Odluka u vezi sa *Sretenom Lukićem*, par. 7.

¹⁷ Odluka po molbi SAD u predmetu *Milutinović*, par. 32.

¹⁸ Odluka po molbi SAD u predmetu *Milutinović*, par. 32.

njegovog prvobitnog zahtjeva za obavezujući nalog od 11. septembra 2009.¹⁹ Optuženi čak tvrdi da je tokom prošle godine SAD dužnim marom radio na tome da razriješi pitanja vezana uz njegove brojne zahtjeve i da je taj proces rezultirao dostavljanjem "218 dokumenata od strane Sjedinjenih Država ili povlačenjem odnosno sužavanjem mnogih zahtjeva dr. Karadžića".²⁰

9. U pogledu ovog konkretnog Zahtjeva SAD je obavijestio optuženog da je pronašao potencijalno relevantan dokument i da sada čeka na bezbjednosnu provjeru "treće" i potencijalno "četvrte strane".²¹ SAD tvrdi da će čim dobije odgovor tih strana, o tome obavijestiti optuženog. Vijeće vjeruje da će SAD i dalje nastojati da uz dužni mar razriješi ovo pitanje direktno s optuženim i to što je prije moguće. Imajući u vidu da SAD saraduje s optuženim po pitanju dostave traženih dokumenata i da je u interesu svih uključenih strana da se zahtjevi za dostavu traženih dokumenata po mogućnosti razmatraju na dobrovoljnoj osnovi, Vijeće smatra da Zahtjev optuženog mora biti odbijen samo po ovom osnovu.

IV. Dispozitiv

10. Iz gorenavedenih razloga, Pretresno vijeće na osnovu člana 29 Statuta i pravila 54 i 54*bis* Pravilnika ovim **ODBIJA** Zahtjev.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu je engleski tekst mjerodavan.

/potpis na originalu/

sudija O-Gon Kwon,
predsjedavajući

Dana 17. februara 2011.
U Haagu,
Nizozemska

[pečat Međunarodnog suda]

¹⁹ V. Odluka po Zahtjevu optuženog za izdavanje obavezujućeg naloga na osnovu pravila 54*bis* (Sjedinjene Američke Države), 12. oktobar 2009., par. 11.

²⁰ Zahtjev, par. 22.

²¹ Odgovor, str. 3.